

متن پرسش

با سلام: ۱. عرفا معتقد هستند که انسان در سیر عروج با صادر اول اتحاد وجودی پیدا میکند میتونیم کیفیت این اتحاد رو اینطوری توضیح بدیم که نفس ناطقه انسان از اشراقات صادر اول هست و هر گاه صادر اول اشراقات خودش رو شدید کنه در واقع بود و هستی انسان شدید شده و در اثر شدت اشراق و تجلی انسان همسنگ و مانند صادر اول میشه تا جایی که هر دو دارای یک درجه از شدت وجود میشن که در این صورت انسان ذاتا و صفاتا و افعالا با اون حقیقت یگانه شده و در این حال چون هر دو دارای یک درجه از وجودن دیگه دو تا نیستن یکی هستن و این فقط در معصومین هست. ۲. چون کل مجردها عاقل و مدرک هستن صادر اول هم به طریق اولی مدرک و دارای شعور هست و یک شخصیت، اما مثل نفس زید که یک شخصیت جزئی هست اینطوری خیر بلکه کلی سعی هست حالا چطوری دو شخصیت در اتحاد یک شخصیت میشن این اجتماع نقیضین نیست؟ چون به نظر میاد یکی منقلب به دیگری شده به خصوص اینکه صادر اول از دیدگاه عرفا ماهیت نداره و انسان هم در اون مقام منسلخ از ماهیت میشه.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- همین طور است که می فرمایید، در نکته‌ی دهم معرفت‌النفس نکاتی در این رابطه مطرح شده است ۲- مثل همان نکته‌ای که در قسمت اول سؤال فرمودید انسان تا جایی جلو می‌رود که خود را به وسعت صادره‌ی اول احساس می‌کند با همه‌ی کمالاتی که در آن مرتبه هست. موفق باشید